

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXVIII. Quomodo Imperator Constantinopolim reversus, cum à populo propter Gothos conviciis appeteretur, contra Barbaros profectus est: & cum illis congressus juxta Hadrianopolim Macedoniae Urbem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Socratis Historiæ

254

conspiciuntur, longe plus valent ad convincendum, quam ea quæ auditione accipiuntur. Hæc & hujusmodi cum dixisset Moles, necessarii eum ad montem perducunt, ut ab iis qui illic exulabant, ordinaretur Episcopus. Ad hunc igitur modum Moles tunc consecrato, bellum Saracenorum scepsum est. Ac deinceps Mavia pacem cum Romanis servavit, adeo ut filiam suam Victori Magistro militum desponderet. Atque hæc de Saracenis sint dicta.

CAPUT XXXVII.

Quomodo post Imp. discessum, Orthodoxi in Oriente, & maxime apud Alexandria, resumptis animis Lucium ejecerunt, & Petro qui Damasi Romani Pontificis literis munitus redierat, Ecclesiæ redidierunt.

Per idem tempus cum Antiochia Valens Imp. dilectissim, quotquot ubique persecutionem passi erant, magnopere animis confirmati sunt, ac præcipue Alexandrinæ. Quippe tunc recens ab urbe Rôma reverlus erat Petrus cum litteris Damasi Episcopi Romani, quibus ille & consubstantialis fidem, & Petri ordinationem confirmabat. Itaque populus resumpta fiducia, Lucium quidem exturbat, Petrum vero in ejus locum substituit. Et Lucius quidem statim consenso navigio Constantinopolim perrexit. Petrus vero cum exiguo tempore superstes fuisset, ex hac vita migravit, Timotheum fratrem sedis lux successorem relinquens.

CAPUT XXXVIII.

Quomodo Imperator Constantinopolim reversus, cum à populo propter Gotthos convictis oppeteretur, contra Barbaros prefectus est: & cum illis congressus juxta Hadrianopolim Macedoniae urbem, interfectus est: cum vixisset annis L. imperasset autem annis XVI.

Orro Imperator Valens ingressus Constantinopolim die tertio Kalendas Ianuas, Consulatu ipsius sexto, & Valentianino Junioris secundo, populum ingenti affectum incertitia offendit. Nam Barbaři qui jam Thraciā depopulati fuerant, ipsa quoque Constantinopoleos suburbana vastabant, cum nullæ tunc adessent copiae ad resistendum ipsis idoneæ. Verum ubi Barbaři ad ipsa urbis

VALENS.

όρώμενα, ἢ ταῖς ἀκοσίαις λαμβανόμενα ταῖς τὰ τοιαῦτα λέγονται τὸ Μωσῆν, ὅπερ γονοὶ Θηλύδεις τερεῖς τὸ δέργε, ὅπως αὐτὴν χειρολογίαν αὐθαίρετην εἰς ἔξοειαν τυγχαντὸν δέξῃ). Στῶς εν τότε τὸ Μωσεῖον κεισθέντος, ὁ Καρακλεων ἐσβέατη πολεμούσι εἰχέτε τὸ λοιπόν μανια τερεῖς ρωμαῖς: εἴλιον, ὡς καὶ θυγατέρα αὐτῆς τῷ σερπιδῷ καλεγούσας Βίβλοει ταῦτα φέρει τοιαύτων.

Κεφ. ΑΖ.

Ως στρατιωτικῶν νάλευτο, ἀνδριστιχία, οὐδὲ τοις
ταῦροις θεραπονεῖται δρυόδοξοι, καὶ μαλισταὶ σὺν σλήζιαν
λάκιον εὑρετοί, αδείστη τοις ταῖς εκπλασίαις τοις
δικαστοῖς, γεράμματα μάρμαρον τὸ βαρύνει
κατωχωριωμένω.

Kαὶ ἐτὸν καιρὸν τοῖς τοῦ Βασιλέων νάλευτο, σὺν τῆς αὐλοχείας αναχωροῦσι, ανερράγουστο οἱ παντοχεῖ εἰς αὐλεῖς, καὶ μαλισταὶ οἱ καὶ τὴν αἰλεξανδριανὴν πόλεων τε ἐπανελθόντο. Δοῦλοι τῆς ρώμης γραμμάτων δαμάστης τε ρώμης ἀποπέμψανταν τὴν τε ὁμογενεῖς πόλιν καὶ τὴν πέτρες κατάσιστον αὐαθαρρόσας τοῦ διατομοῦ μηνὸν λέγοντο ξελαύνεσσιν αὐλεσαγόντων πέτρους αἵλα πλάκησι μηνὸν ὡς εἰχεῖ τὴν καντανίνην πόλιν ἐπλεεν· πέτρες δὲ τοῦ Επιβατοῦ ξενον τελθεῖσαι, διαδόχοι καὶ πάπα Τιμόθεον αἰδεῖ φονέαντες.

Κεφ. ΑΠ.

Ως ὁ Βασιλεὺς ὑποστρέψας ἐτὸν καιρὸν τοῦ πολέμου, οὐδὲ
δημοσίᾳ τοῖς τοῦ Βασιλεῖος κατεργάσθεις, ξελαύνεται τὴν πόλιν
τοῦ Βαρβαροῦ. Εἰ συμβαλλούσι αὐτοῖς ἐν αριθμητικῇ
νιδοῖς, ὥπετον αὐτοῖς ζήσας μέτρητον
κατα, βασιλίσσος δὲ στηθεὶς πρὸς
τοῖς δικαῖοι.

Oδέ Βασιλεὺς καίλης φέρει τὴν πολι
κατασταὶ καταλευτικανεῖς τὸν νέον τὸ δέσμευτο
ἐλθώντες τὴν καντανίνην πόλιν, εὐεργετοῦ
δημον ἐν αὐλομία καθεστῶτα τολμῶν
Βαρβαροῖς καταδραμάντες τὴν Τραχηλήν,
καὶ τὰ σεργάσεια ἐπόσθεν τῆς καντανίνης
πόλεως, μπδεμιᾶς εὐστος αἰξιομάχοι
καθαῖ διωάμενοι ἐπεὶ δὲ καὶ τοιστοῖς

περισσελάζειν ἐπεχείρευν οἱ βάρβαροι, χα-
λεπώς ἡ πόλις ἔφερε τὰ χιονόφραγμα· ἐψύχει-
ζόντες τὸ βασιλεῖον, ὃς ἐπαγαγόντων οὐδὲ
πολεμίσει, καὶ ὅπερ ἀνέπεξῆθιν ἐνθυς, αἷλα
ταράντης τὸν πόλον οὐδὲ βαρβάρος πόλεμον.
καὶ δὴ ἵστορομίας ἔπιελευθύνεις, πάντες
ἐπὶ συμφωνίας κατεβόντες τὸ βασιλεῖον ὡς
θεοφῶντες τὰ περιγιαλα τεκοῦνται συ-
γώνεις, διὸ ὅταν καὶ πολεμῷ μηδὲν μέσος ταῦτα
βοῶνται, ἔξαπλες τοις σέγνης ὁ βασιλεὺς
ἔτερον τοῖς τοῦτον εἶναι τὸν πόλον, καὶ σεργεῖον
εἰπὼν βαλεῖν κατ’ αὐτὸν, Ἐπεὶ οὐδὲ βαρβάρος
έχεις, καὶ οὐδεὶς μὴν αὐτὸς τούτῳ πόλεως
ἴδιακες ἔχεις τὸν θράκην αδριανοπόλεως, η
ἢ τοῖς δέροις τῆς μακεδονίας ἐσίν· ἐπεὶ τε
συμβαλων τοῖς βαρβάροις, ἀπέθανε τῇ ἐν-
τάπτῃ συγκύτει μενος, καὶ τῇ αὐτῇ ὑπάλει-
τετο ἢ ἢ τέταρτον ἔτος τὸ διανοῦντος ὥρδον-
κοτῆς ἐναέτης ὀλυμπιαδῶν· καὶ οἱ μὲν των
Φασιν διπλέως αὐτὸν, εἰς κόμινα καταφευ-
γόντες πνὰ, οὐδὲ προθραμάντες οἱ βάρβαροι ἐνέ-
πισαν οἱ διμεταναστοί βασιλικὸν χῆρα
Φασιν αὐτὸν εἰς μέσον τὸ σιφῶν τῷ πεζῷ
προθραμαῖν εἴτα τῶν ἴππεων περιδεωκό-
των, ἐπειχθαμένων τῆς μάχης, ἐν τῷ συμ-
βολῆτες τελευταῖς πάντας αὐτὸς πε-
σεῖνθα δὴ Φασιν αὐτὸν αἰγνοθῆναι κείμε-
ναι, οὐδὲ τὸ βασιλικὸν χηματῶν τὸν καθα-
μαντανόντες τελευταῖς ζηταστέην, ν
συμβασιλεύσας μὲν τῷ αὐτελφῷ ἔτη δεκα-
τέα, μὲν δὲ τὸν αὐτελφὸν βασιλεύσας ἔτη
τριστελέχεται βίσλατον ἔτην 15.

A mœnia propius accedere tentarunt, ci-
ves eam rem moleste ferentes, adver-
sus Principem murmurare cœperunt,
quasi qui hostes ipse eō adduxisset; quip-
pe cum non illico adversus illos signa
movisset, sed bellum de industria trahe-
ret. Itaque cum equestre certamen age-
retur, omnes uno consensu adversus
Imperatorem vociferati sunt, ut qui
nullam Republicā curam gereret. Cla-
mabantque acriter: da nobis arma, &
ipſi pugnabimus. His auditis Impera-
tor ad iracundiam provocatus est: & die
tertio idus Iunii urbe egreditur, minatus
B sedē Constantinopolitanis penas sum-
pturum, si rediisset in columnis: tum ob
convicia quibus ipsum tunc afficerant,
tum quod antea tyrannidi Procopii fa-
vissent. Urbem igitur evertitur se, &
aratum solo eius impacturum minatus
contra Barbaros proficiuntur. Et illos
quidem procul ab urbe repulit, & Adria-
nopolim usque persecutus est, quæ urbs
est Thraciæ, in finibus Macedonie sita.
Ibi congressus cum Barbaris, occubuit
die tertio idus Augusti, iisdem Consulib[us] quos supra nominavi. Annus hic
erat quartus ducentesima octogesima
nona Olympiadis. Et alii quidem in-
cendio eum periisse narrant, cum in vi-
cum quandam confugisset, quem su-
pervenientes Barbari concremarunt.
Alii dicunt, cum abjecto imperiali ha-
bitu in medium agmen peditum se con-
jecisset: cumque equites proditionem
fecissent, & prælium committere de-
rectassent, pedites Romanos undique
à Barbaris circumfusos, omnes in acie
occupuisse: inter quos ipsum quoque
Imperatorem jacuisse, sed ignotum,
eo quod Imperiale habitum quo
internosci poterat, prius depositus
set. Vixit annis quinquaginta. Et
cum fratre quidem imperavit annos
xii. post fratrem vero regnavit trien-
nio. Porro hic liber sexdecim annorum
res gestas complectitur.